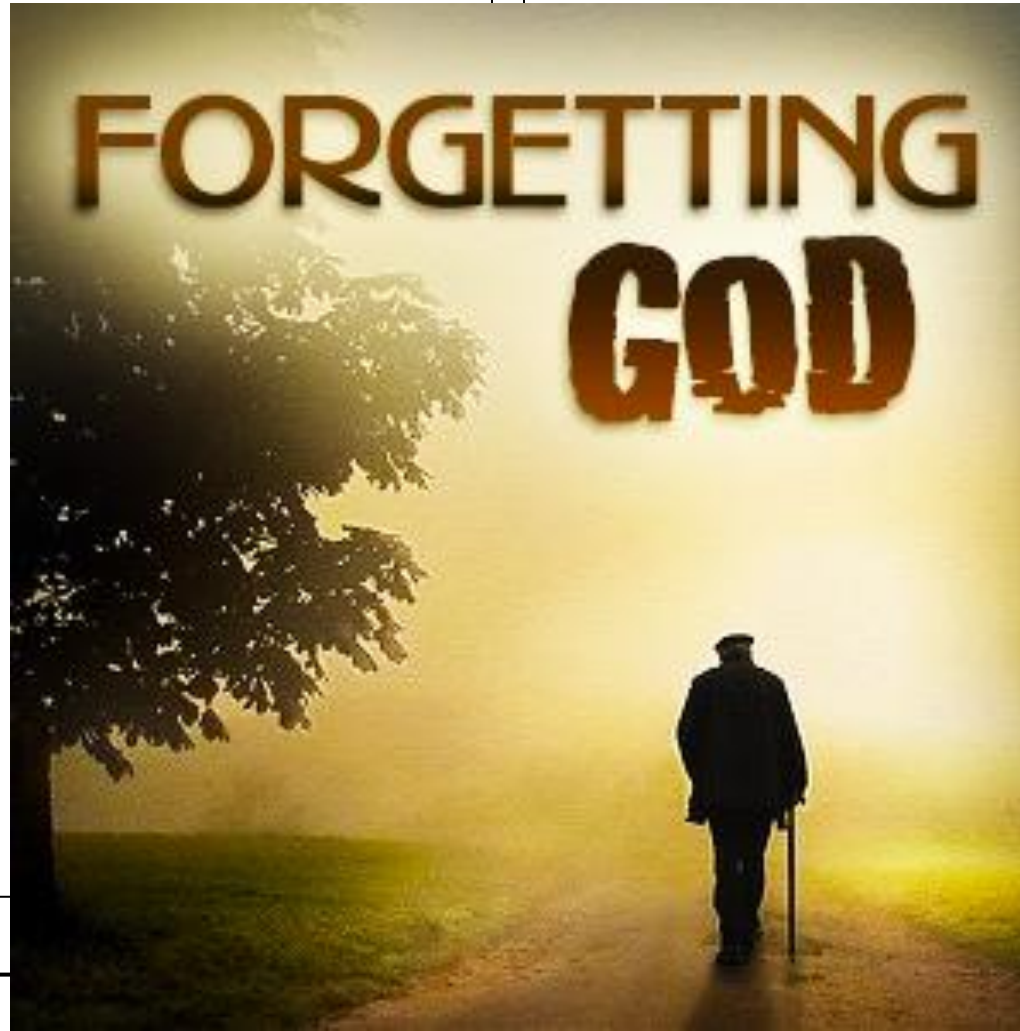
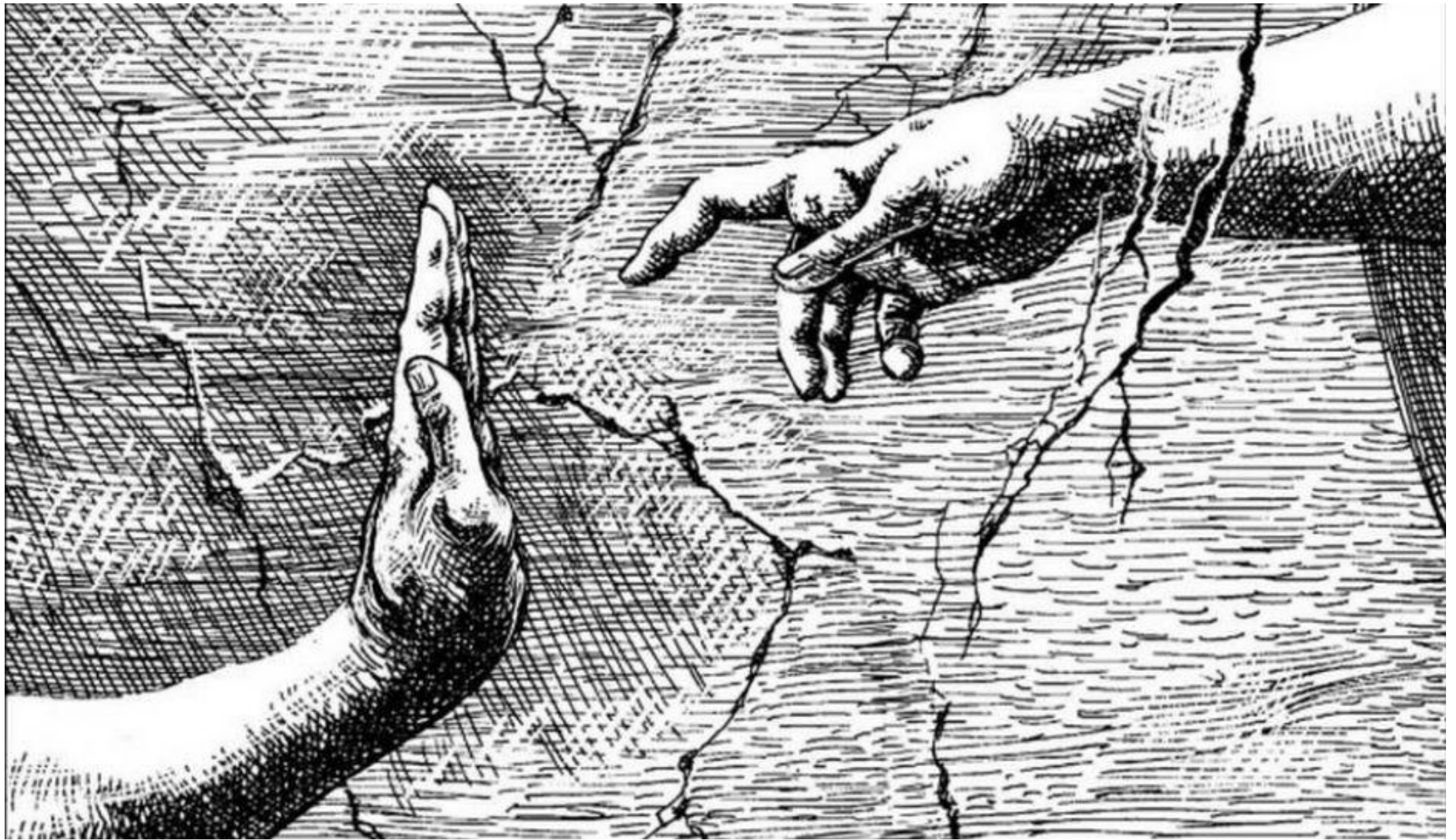

3. Abandonment of God

3. Å forlate Gud

3. Abandonment of God

Prayer

Come, Holy Spirit, fill the hearts of your faithful
and kindle in them the fire of your love.

Send forth your Spirit and they shall be created,
and you shall renew the face of the earth.

- **3. Å forlate Gud**

- **Bønn**

Kom, Hellige Ånd Fyll dine troendes hjerter
og tenn i dem din kjærlighets ild.

Send ut din Ånd, og alt blir omskapt.
og du fornyer jordens åsyn.

Let us pray.

O God, who have taught the
hearts of the faithful
by the light of the Holy Spirit,
grant that in the same Spirit we
may be truly wise
and ever rejoice in his
consolation.

Through Christ our Lord.
Amen.

La oss be:

Gud, du har opplyst de
troendes hjerter ved Den
Hellige Ånd. Gi oss ved ham
sans for det som er rett, og
evig glede ved hans trøst.
Ved Kristus, vår Herre. Amen.

The fruit requested from the Holy Spirit:

an inner illumination to
discover the signs of
marginalization or
rejection of God in my
daily life.

- **Den frukt vi ber Den
Hellige Ånd om:**

en indre opplysning for
å oppdage tegnene på
om jeg avgrenser eller
avviser Gud i mitt
daglige liv.

Inspiration of the Word, from Mt 6, 25-34: The Kingdom of God and his justice as a priority.

25 “Therefore I tell you, do not worry about your life, what you will eat [or drink], or about your body, what you will wear. Is not life more than food and the body more than clothing?

26 Look at the birds in the sky; they do not sow or reap, they gather nothing into barns, yet your heavenly Father feeds them. Are not you more important than they?

- Inspirasjon fra Guds Ord: [Matteus 6, 25-34](#): Søk først Guds rike og hans rettferdighet.

25 Derfor sier jeg dere: Vær ikke bekymret for livet, hva dere skal spise [eller hva dere skal drikke], heller ikke for kroppen, hva dere skal kle dere med. Er ikke livet mer enn maten og kroppen mer enn klærne?

26 Se på fuglene under himmelen! De sår ikke, de høster ikke og samler ikke i hus, men den Far dere har i himmelen, gir dem føde likevel. Er ikke dere mer verdt enn de?

27 Can any of you by worrying add a single moment to your life-span?

28 Why are you anxious about clothes? Learn from the way the wild flowers grow. They do not work or spin.

29 But I tell you that not even Solomon in all his splendor was clothed like one of them.

27 Hvem av dere kan vel med all sin bekymring legge en eneste alen til sin livslengde?

28 Og hvorfor er dere bekymret for klærne? Se på liljene på marken, hvordan de vokser! De strever ikke og spinner ikke,

29 men jeg sier dere: Selv ikke Salomo i all sin prakt var kledd som en av dem.

30 If God so clothes the grass of the field, which grows today and is thrown into the oven tomorrow, will he not much more provide for you, O you of little faith?

31 So do not worry and say, 'What are we to eat?' or 'What are we to drink?' or 'What are we to wear?'

30 Når Gud kler gresset på marken så fint, det som gror i dag og kastes i ovnen i morgen, hvor mye mer skal han ikke da kle dere – dere lite troende!

31 Så gjør dere ikke bekymringer, og si ikke: 'Hva skal vi spise?' eller: 'Hva skal vi drikke?' eller: 'Hva skal vi kle oss med?'

32 All these things the pagans seek.
Your heavenly Father knows that you
need them all.

**33 But seek first the
kingdom [of God] and his
righteousness, and all
these things will be given
you besides.**

34 Do not worry about tomorrow;
tomorrow will take care of itself.
Sufficient for a day is its own evil.

32 Alt dette er folkeslagene opptatt
av. Men den Far dere har i
himmelen, vet jo at dere trenger alt
dette.

**33 Søk først [Guds] rike og
hans rettferdighet, så skal
dere få alt det andre i
tillegg.**

34 Så gjør dere ingen bekymringer
for morgendagen; morgendagen
skal bekymre seg for seg selv. Hver
dag har nok med sin egen plage.

A person is seen from behind, standing on a sandy beach and looking out at the ocean. The sun is low on the horizon, creating a bright, hazy glow across the sky and water. The overall mood is contemplative and serene.

SEEK FIRST

THE KINGDOM OF GOD

**DO NOT
WORRY**

**ABOUT
TOMORROW**

Lectio Divina:

taking sufficient time according to needs and situations, by applying the steps of *Lectio Divina*.

Lectio Divina:

Vi tar den nødvendige tiden for å anvende trinnene i Lectio Divina

Reflection

The gift of faith is something that is free. Sometimes, without our asking for it, we receive it.

To have genuine faith, this gift must be “asked for” so that we can consciously and responsibly believe by living a coherent life.

Refleksjon

Troens gave er gratis. Noen ganger får vi den uten å ha bedt om den.

Men for at troen skal være ekte, må vi be om denne gaven, slik at vi bevisst og ansvarlig tror ved å leve et liv i samsvar med troen.

With his freedom, man can reject or accept the free revelation of God in and through Jesus Christ.

Rejection can take various forms:

1) living a life that is not in harmony with what one believes, by being indifferent to the various ways that God uses to reach us;

Med sin frihet kan mennesket velge å avvise eller akseptere Guds åpenbaring i og gjennom Jesus Kristus.

Avvisningen kan ha flere former:

1. Å leve et liv som ikke er i harmoni med det man tror på, ved å være likegyldig til de ulike måtene Gud bruker for å nå oss på.

2) refusing to believe in the existence of God; and

3) adopting a neutral position, namely by not denying the existence of God but also not affirming his existence.

These three attitudes are expressions of the spirit of the world that hinders the work of the Holy Spirit: humans use their freedom to reject the revelation of God's love in Jesus Christ.

2. Å nekte å tro på Guds eksistens.

3. Å innta en nøytral holdning, det vil si å verken benekte eller bekrefte Guds eksistens.

Disse tre holdningene er uttrykk for verdens ånd, som hindrer Den Hellige Ånds verk: Mennesker bruker sin frihet til å avvise åpenbaringen av Guds kjærlighet i Jesus Kristus.

The first attitude, mentioned by Popes John Paul II and Benedict XVI, is **practical atheism**. Practical atheism means that the existence of God is not denied by words or writings, but rather by practices of life that are not in harmony with what is externally presented as an expression of our faith.

[Pave Johannes Paul II](#) og [Pave Benedikt XVI](#) har gitt uttalelse om den første holdningen som er: **Praktisk ateisme**. Dette betyr at Guds eksistens ikke benektes skriftlig eller med ord, men med en livsstil som ikke er i tråd med den troen vi utad bekjenner.

The second attitude is called **theoretical atheism**, namely when through words, teachings and attitudes a person directly rejects the existence of God. An atheist declares that God does not exist.

The position of the Catholic Church on atheism can be read, among other places, in *Gaudium et Spes*, no. 19-21.

Den andre holdningen er teoretisk ateisme, hvor en person med ord, undervisning og holdninger direkte avviser Guds eksistens. En ateist erklærer at Gud ikke finnes.

[Den katolske kirkes syn på ateisme](#) kan blant annet leses om i [Gaudium et Spes](#), nr. 19-21.

In his catechesis of November 14, 2012, Pope Benedict XVI spoke of this practical and theoretical atheism by emphasizing “several paths that lead men to the knowledge of God.”

The following is an excerpt from his catechesis.

I sin katekese 14. november 2012 snakket pave [Benedikt XVI](#) om denne praktiske og teoretiske ateismen ved å understreke «flere veier som leder mennesker til kunnskapen om Gud.» Følgende er et utdrag fra hans katekese.

“In the past, in the West, in a society deemed Christian, faith was the context in which people acted; the reference and adherence to God were part of daily life for the majority. Rather, it was the person who did not believe who had to justify his or her own incredulity. In our world the situation has changed and, increasingly, it is believers who must be able to account for their faith...

«Tidligere, i Vesten, i et samfunn ansett som kristent, var troen konteksten der mennesker handlet; referansen til Gud og det å leve med Gud og følge Ham var en del av dagliglivet for de fleste. Snarere var det den som ikke trodde, som måtte rettferdiggjøre sin vantro. I vår tid har situasjonen endret seg, og i økende grad er det de troende som må kunne redegjøre og stå opp for sin tro»

...In his Encyclical ***Fides et Ratio*** Blessed John Paul II stressed that faith is also put to the test in our day, riddled with subtle and captious forms of atheism, both theoretical and practical (cf. nn. 46-47).

I sin encyklika *Fides et Ratio* (Tro og fornuft) understreket den salige [Johannes Paul II](#) at troen også i vår tid blir satt på prøve, gjennomtrengt av spissfindige og forføreriske former for ateisme, både teoretisk og praktisk (jf. nr. 46-47).

... A particularly dangerous phenomenon for faith has arisen in our times: indeed a form of atheism exists which we define, precisely, as “practical”, in which the truths of faith or religious rites are not denied but are merely deemed irrelevant to daily life, detached from life, pointless.

Et særlig farlig fenomen for troen har oppstått i vår tid: Det finnes faktisk en form for ateisme som vi kaller «praktisk», der troens sannheter eller troens ritualer ikke blir benektet, men simpelthen ansett som irrelevante for det daglige livet – løsrevet fra livet, meningsløse.

...So it is that people often believe in God in a superficial manner, and live “as though God did not exist” (etsi Deus non daretur). In the end, however, this way of life proves even more destructive because it leads to indifference to faith and to the question of God.

Slik er det at mennesker ofte tror på Gud på en overfladisk måte og lever "som om Gud ikke eksisterte" (etsi Deus non daretur). Til slutt viser imidlertid denne livsstilen seg å være enda mer ødeleggende, fordi den fører til likegyldighet overfor troen og spørsmålet om Gud.

...In fact human beings, separated from God, are reduced to a single dimension — the horizontal — and this reductionism itself is one of the fundamental causes of the various forms of totalitarianism that have had tragic consequences in the past century, as well as of the crisis of values that we see in the current situation.

Faktisk blir mennesket, når det er skilt fra Gud, redusert til én enkelt dimensjon – den horisontale – og denne reduksjonismen er i seg selv en av de grunnleggende årsakene til de ulike formene for totalitarisme som har hatt tragiske konsekvenser i forrige århundre, så vel som til verdikrisen vi ser i dagens situasjon.

... By obscuring the reference to God the ethical horizon has also been obscured, to leave room for relativism and for an ambiguous conception of freedom which, instead of being liberating, ends by binding human beings to idols. The temptations that Jesus faced in the wilderness before his public ministry vividly symbolize which “idols” entice human beings when they do not go beyond themselves.

Ved å tilsløre referansen til Gud, har også den etiske horisonten blitt tilsløret, og dette har gitt rom for relativisme og en tvetydig oppfatning av frihet, som i stedet for å være frigjørende ender opp med å binde mennesket til avguder. Fristelsene som Jesus møtte i ørkenen før sin offentlige tjeneste, symboliserer tydelig hvilke "avguder" som lokker mennesket når det ikke strekker seg utover seg selv.

... Were God to lose his centrality man would lose his rightful place, he would no longer fit into creation, into relations with others. What ancient wisdom evokes with the myth of Prometheus has not faded: man thinks he himself can become a “god”, master of life and death.

Dersom Gud skulle miste sin sentrale plass, ville mennesket miste sin rette plass, det ville ikke lenger passe inn i skaperverket, i relasjonene til andre. Det som den gamle visdommen uttrykker gjennom myten om [Promethevs](#), har ikke falmet: Mennesket tror at det selv kan bli en "gud", herre over liv og død.

... With this picture before her, the Church, faithful to Christ's mandate, never ceases to affirm the truth about man and about his destiny. The Second Vatican Council affirms it concisely: "The dignity of man rests above all on the fact that he is called to communion with God.

Med dette bildet foran seg slutter ikke Kirken, trofast mot Kristi mandat, å bekrefte sannheten om mennesket og dets bestemmelse. [Det andre Vatikankonsil](#) uttrykker det kortfattet: "Menneskets verdighet hviler fremfor alt på det faktum at det er kalt til fellesskap med Gud.

...The invitation to converse with God is addressed to man as soon as he comes into being. For if man exists it is because God has created him through love, and through love continues to hold him in existence. He cannot live fully according to truth unless he freely acknowledges that love and unless he entrusts himself to his Creator” (*Gaudium et Spes*, n. 19).

Invitasjonen til å samtale med Gud blir gitt til mennesket fra det øyeblikket det blir til. For dersom mennesket eksisterer, er det fordi Gud har skapt det i kjærlighet og i kjærlighet fortsetter å opprettholde dets eksistens. Det kan ikke leve fullt ut i sannheten med mindre det fritt anerkjenner denne kjærligheten og overgir seg til sin Skaper."
(*Gaudium et Spes*, nr. 19).

...What answers, therefore, is faith required to give, “with gentleness and reverence” to atheism, to scepticism, to indifference to the vertical dimension, in order that the people of our time may continue to ponder on the existence of God and take paths that lead to him?

Hvilke svar er troen derfor kalt til å gi, "**med mildhet og respekt**" (jf. 1 Pet 3,15), til ateisme, skepsisisme og likegyldighet overfor den vertikale dimensjonen, for at menneskene i vår tid fortsatt kan reflektere over Guds eksistens og finne veier som leder til ham?

...I want to point out several paths that derive both from natural reflection and from the power of faith itself. I would like to sum them up very briefly in three words: **the world, man, faith.**

Jeg vil peke på flere veier som springer ut både fra naturlig refleksjon og fra troens kraft. Jeg vil oppsummere dem svært kort i tre ord: **verden, mennesket, tro.**

...The first word: the world.

St Augustine, who spent much of his life seeking the Truth and was grasped by the Truth, wrote a very beautiful and famous passage in which he said: "Question the beauty of the earth, question the beauty of the sea, question the beauty of the air distending and diffusing itself, question the beauty of the sky... question all these realities.

Det første ordet: verden.

- [St. Augustin](#), som tilbrakte store deler av sitt liv med å søke sannheten og til slutt ble grepet av den, skrev en svært vakker og kjent passasje der han sier:

"Spør jordens skjønnhet, spør havets skjønnhet, spør luftens skjønnhet som utvider seg og sprer seg, spør himmelens skjønnhet... Spør alt dette virkelige.

...All respond: 'See, we are beautiful'.

Their beauty is a profession [confessio]. These beauties are subject to change. Who made them if not the **Beautiful One [Pulcher] who is not subject to change?**" (Sermo 241, 2: pl 38, 1134).

Alle svarer: 'Se, vi er vakre'.

Deres skjønnhet er en bekjennelse [*confessio*]. Men disse skjønnhetene er forgjengelige. Hvem har skapt dem, om ikke Den Vakre [*Pulcher*], som ikke er forgjengelig?"

(*Sermo 241, 2: PL 38, 1134*).

...Albert Einstein said that in natural law is revealed “an intelligence of such superiority that, compared with it, all the systematic thinking and acting of human beings is an utterly insignificant reflection” (*The World As I See It*, 1949). Consequently a first path that leads to the discovery of God is an attentive contemplation of creation.

[Albert Einstein](#) sa at i naturens lover åpenbares "**en intelligens av en slik overlegenhet at all menneskelig systematisk tenkning og handling bare er en ubetydelig refleksjon i sammenligning med den**" (*The World As I See It*, 1949). Derfor er en første vei til oppdagelsen av Gud en oppmerksom betraktning av skaperverket.

...The second word: man.

Again, St Augustine was to write a famous sentence in which he says that God is more intimate to me than I am to myself (cf. Confessions III, 6, 11).

Hence he formulates the invitation, “do not go outside yourself, return to yourself: the truth is higher than my highest and more inward than my innermost self” (*De Vera Religione*, 39, 72).

Det andre ordet: **mennesket.**

Igjen skrev [St. Augustin](#) en berømt setning der han sier at **Gud er mer inderlig forenet med meg enn jeg er med meg selv** (jf. *Bekjennelser* III, 6, 11).

Derfor formulerer han denne invitasjonen:

"Gå ikke utenfor deg selv, vend tilbake til deg selv: sannheten er høyere enn mitt høyeste og mer indre enn mitt innerste" (*De Vera Religione*, 39, 72).

...This is another aspect that we risk losing in the noisy and dispersive world in which we live: the ability to pause and look deeply into ourselves and to reinterpret the thirst for the infinite that we bear within us, that impels us to go further and to refer to the One who can quench it.

Dette er en annen dimensjon vi risikerer å miste i den støyende og distraherende verden vi lever i: evnen til å stoppe opp, se dypt inn i oss selv og gjenkjenne den tørsten etter det uendelige som vi bærer i oss – en lengsel som driver oss til å søke videre, til å vende oss mot Den Ene som alene kan slukke den.

...The Catechism of the Catholic Church says:
“with his openness to truth and beauty, his sense of moral goodness, his freedom and the voice of his conscience, with his longings for the infinite and for happiness, man questions himself about God's existence” (n. 33).

- Den Katolske Kirkes katekisme sier:

"Gjennom sin åpenhet for sannhet og skjønnhet, sin sans for moralsk godhet, sin frihet og samvittighetens stemme, gjennom sin lengsel etter det uendelige og etter lykke, stiller mennesket seg selv spørsmålet om Guds eksistens" (*KKK*, nr. 33).

...The third word: faith.

We must not forget, especially in the situation of our time, that the life of faith is a path which leads to the knowledge of and encounter with God. Those who believe are united to God and open to his grace, to the power of his love.

Det tredje ordet: tro.

Vi må ikke glemme, spesielt i vår tids situasjon, at troens liv er en vei som fører til kunnskap om og møte med Gud. De som tror, er forenet med Gud og åpne for hans nåde, for kraften i hans kjærlighet.

...Thus their existence becomes a witness, not of themselves but of the Risen One, and their faith does not hesitate to shine out in daily life, open to dialogue that expresses deep friendship for the journey of every human being and can bring hope to people in need of redemption, happiness, a future.

Dermed blir deres eksistens et vitnesbyrd, ikke om dem selv, men om den Oppstandne, og deres tro nøler ikke med å lyse opp i hverdagen, åpen for dialog som uttrykker dypt vennskap for hver enkelt menneskes vandring og kan bringe håp til mennesker som trenger frelse, lykke, en fremtid.

...A Christian and a community that are active and faithful to the plan of God who loved us first, are privileged paths for those immersed in indifference or in doubt about their life and action. However, this asks each and every one to make their testimony of faith ever more transparent, purifying their life so that it may be in conformity with Christ.

En kristen og et fellesskap som er aktive og trofaste mot Guds plan, som elsket oss først, er privilegerte veier for de som er nedsenket i likegyldighet eller i tvil om sitt liv og sin handling. Imidlertid krever dette at hver og en gjør sitt vitnesbyrd om troen stadig mer gjennomsigtig, og renser sitt liv slik at det kan være i overensstemmelse med Kristus.

The third attitude is called “agnosticism.”

This word comes from a Greek word meaning “unknowable” or “not knowing.”

This means that people who adhere to this school of thought (called “agnostics”) neither deny nor confirm that God exists. They are therefore at a neutral point.

Den tredje holdningen kalles **"agnostisisme."**

Dette ordet kommer fra et gresk ord som betyr «umulig å vite" eller " å ikke vite.»

Det betyr at de som tilhører denne tankeretningen (kalt "agnostikere") verken benekter eller bekrefter at Gud eksisterer. De er derfor i en nøytral posisjon.

Pope Benedict XVI had a positive view of these people, stating that they are

“people to whom the gift of faith has not been given, but who are nevertheless on the lookout for truth, searching for God. Such people do not simply assert: “There is no God”. They suffer from his absence and yet are inwardly making their way towards him, inasmuch as they seek truth and goodness...

Pave [Benedikt XVI](#) hadde et positivt syn på disse menneskene, og uttalte at de er...

"Folk som ikke har fått troens gave, men som likevel er på utkikk etter sannhet, søker Gud. Slike mennesker hevder ikke bare: «Det finnes ingen Gud». De lider av hans fravær og er likevel på vei mot ham, i den grad de søker sannhet og godhet..."

...So all their struggling and questioning is in part an appeal to believers to purify their faith, so that God, the true God, becomes accessible.

Så all deres kamp og spørsmål er delvis en bønn til troende om å rense sin tro, slik at Gud, den sanne Gud, blir tilgjengelig.

Theoretically, a person can become agnostic because they are lazy to reflect on the nature of their existence and of this universe.

Agnosticism can also be an ideology defended by people who are indifferent to God.

Teoretisk kan en person bli agnostiker fordi de er for late til å reflektere over sin egen eksistens og over universet.

Agnostisisme kan også være en ideologi forsvart av mennesker som er likegyldige til Gud.

All these mentalities are contrary to the words of Jesus: "Seek first the kingdom of God and his righteousness, and all these things will be given to you as well" (Matt 6:33).

Alle disse mentalitetene er i strid med Jesu ord: "Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg" (Matt 6,33).

During his visit to Japan on November 25, 2019, Pope Francis explained in his sermon the meaning of these words of Jesus.

“The Lord is not telling us that basic necessities like food and clothing are unimportant. Rather, he invites us to re-evaluate our daily decisions and not to become trapped or isolated in the pursuit of success at any cost, including the cost of our very lives”.

Under sitt besøk i Japan den 25. november 2019, forklarte pave Frans i sin preken betydningen av disse ordene fra Jesus.

"Herren sier ikke at grunnleggende behov som mat og klær er uvesentlige. Han inviterer oss heller til å revurdere våre daglige beslutninger og ikke bli fanget eller isolert i jakten på suksess for enhver pris, inkludert prisen av våre egne liv."

Question to ponder

Do I have within me the characteristics of “practical atheism” as described above by Pope John Paul II and Pope Benedict XVI? Why are these traits present in my lifestyle? What will I do to make my Christian life more coherent, thanks to the grace of the Holy Spirit?

Spørsmål til refleksjon

Har jeg i meg kjennetegnene på "praktisk ateisme" som beskrevet ovenfor av pave Johannes Paul II og pave Benedikt XVI? Hvorfor er disse trekkene til stede i min livsstil? Hva vil jeg gjøre for å gjøre mitt kristne liv mer sammenhengende, takket være den Hellige Ånds nåde?